

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Den sidste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring i lov nr. 144 af 1. juli 1927 om motor-køretøjer, jfr. lov nr. 130 af 14. april 1932.

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 5321; fremsættelsen findes i tidenden sp. 3575).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Horn: Da mit partis ordfører, det ærede medlem hr. Kai Jensen, ikke kan være tilstede, skal jeg gøre nogle få bemærkninger om det foreliggende lovforslag, for hvis fremsættelse jeg takker den højtærede justitsminister.

Den tekniske udvikling går ofte fremad med stormskridt, så man med visse mellemrum må tilpasse forholdene efter den. Vi har i de seneste år her i tinget af og til beskæftiget os med det spørgsmål, som lovforslaget navnlig berører, nemlig anvendelsen af traktorer til landbrugskørsel og anden dermed beslægtet kørsel. Det er meget ønskeligt at få dette spørgsmål klaret, som det nu er sket gennem det kommissionsarbejde, der ligger til grund for det foreliggende lovforslag. Der kan være mange betæneligheder, hvad der også har været tidligere, når man her i tinget har drøftet disse spørgsmål, fordi man støder på en række andre lovbestemmelser og andre vaner i vort samfund.

Vi kan fra vor side tiltræde lovforslaget, men naturligvis er vi meget interesserede i at få en kort udvalgsbehandling, for at vi kan se på en række enkeltheder, idet der er en del ting, som må tages i betragtning. Vi har intet som helst ønske om at besværliggøre landbrugets og andre erhvervs udnyttelse af traktorerne, men man må på den anden side have en vis sikkerhed for, at de anvendes på en forsvarlig måde, og at de ikke økonomisk udnyttes til fordel for et ganske bestemt erhverv. Der er ingen her i dette ting, som ikke er bekendt med den ængstelse og betænelighed, der hersker i store kredse af befolkningen overfor de indrømmelser, der allerede er gjort. Jeg ved ikke, hvor meget der er om den megen snak om omgæelse af bestemmelserne om, at adskillige landmænds vogne om søndagen kører på den billige benzin; det må nærmere kunne dokumenteres. Om vi helt kan

undgå sådanne rygter og sådanne overgreb, ved jeg ikke, men landbruget er i alt fald mindst af alle interesseret i en ordning, som bringer det ind under denne mistænkeliggørelse, og man kan ikke uden videre se bort fra, at muligheden i alt fald foreligger. Det er sikkert også adskillige medlemmer bekendt, at ved de seneste vognmandsgeneralforsamlinger landet over har vognmændene besværet sig over, at traktorkørslen misbruges af landbruget, at man anvender traktorerne til almindelig vognmandskørsel og derved underminerer vognmandserhvervet. Jeg er sikker på, at venstres folk er meget sømtålige på dette punkt; de vil ikke forhindre det frie erhverv i at udfolde sig. Landbruget og venstre ønsker ikke på denne måde at skaffe sig særfordele; det går jeg ud fra som givet. Her er et problem, som man ikke uden videre kan komme om ved, for det kan ikke være sådan, at landbruget skal have en fordel, hvorved det underminerer et hæderligt erhverv i vort samfund.

Der er også en række sikkerhedsforanstaltninger, som man må være opmærksom på. Jeg skal vel erkende, at den tekniske udvikling har medført, at disse traktorer teknisk set er næsten fuldendte, men på den anden side ved vi, der har lidt kendskab til metalindustrien, at det ikke er muligt, selv med de metaldele, man har nu om dage, at fremstille en maskine, som giver 100 pct. sikkerhed; det gælder netop disse maskiner, der ofte er ude for en spidsbelastning, som ligger langt ud over, hvad motor-køretøjer i almindelighed er ude for, hvortil kommer, at den fører, som skal betjene motorkøretøjet, i almindelighed vil have betydeligt ringere kvalifikationer i henseende til at føre det, end der i almindelighed kræves. Usikkerheden er i allerhøjeste grad tiltagende overfor landevejstrafikken med disse køretøjer, og det må vi også have kigget lidt nærmere på.

Der kunne være en række andre ting at bemærke om denne ændring i den hidtil gældende skik, men jeg skal indskrænke mig til disse bemærkninger og tilsiige mit partis velvilje til en hurtig og saglig behandling af dette lovforslag. Jeg takker endnu en gang den højtærede minister for, at vi har fået dette lovforslag, så vi måske nu kan få dette problem løftet ud af de årlige diskussioner i det høje ting.

From: Jeg vil også gerne takke den højtærede justitsminister for fremsættelsen af dette lovforslag. Jeg har flere gange fra denne talerstol søgt at påvise de umulige tilstande, der råder for øjeblikket, og jeg